

**การศึกษาพิเศษ :
โอกาสและความเท่าเทียม**

**SPECIAL EDUCATION :
AN OPPORTUNITY AND EQUALITY**

“คนพิการทุกคนที่อยากเรียน ต้องได้เรียน”

นับแต่เริ่มใช้พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติฉบับใหม่ เมื่อปี พ.ศ. 2542 ข้อความข้างต้นจะเป็นสิ่งที่พบเห็นได้ทั่วไปตามโรงเรียนแทบทุกแห่ง นโยบายแห่งข้อความดังกล่าว คือการส่งสารบอกให้สังคมไทยรับรู้ ว่า จากนี้ไปการศึกษาจะต้องเปิดกว้างเพื่อคนทุกคน

ทั้งนี้ก็เป็นเพราะสาระของพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ที่ว่ากันว่า เปรียบเสมือนเป็นการเปิดประตูสู่การปฏิรูปการศึกษาอย่างเป็นรูปธรรมครั้งมหิพาของประเทศไทยเพราะมีเนื้อหาในการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมทั้งในเรื่องของปรัชญา วิธีการ ประเภทของการจัดการเรียน การสอน และยังรวมถึงการขยายโอกาสทางการศึกษาไปสู่ผู้เรียนทุกกลุ่ม

แม้กฎหมายจะเปิดโอกาสให้แต่การปฏิบัติย่อมไม่ใช่เรื่องง่ายเหมือนเพียง การเขียนข้อความประกาศไว้ทั่วไป เพราะความหมายของการจัดการศึกษา ให้กับ “คนพิการ” ยังหมายถึง การออกแบบการเรียนการสอนขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือผู้เรียนได้ตามความต้องการและความบกพร่องที่ผู้เรียนมีอยู่ การศึกษาของกลุ่มคนเหล่านี้จึงถือเป็น “การศึกษาพิเศษ” อันจะเป็นหนทางสู่โอกาสและความเท่าเทียมของผู้เรียนที่มี “ความต้องการพิเศษ”

การศึกษาพิเศษ เพื่อเด็กที่มีความต้องการพิเศษ

การศึกษาพิเศษ หมายถึง การศึกษาที่จัดให้กับเด็กที่มีความแตกต่างไปจากปกติ หรือที่เรียกกันว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษ (Children with Special Needs) อันได้แก่ เด็กที่ไม่อาจพัฒนาความสามารถได้เท่าที่ควร จากการเรียนการสอนตามปกติ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากสาเหตุต่างๆ อาทิ ความบกพร่องทางสติปัญญา ความบกพร่องทางการได้ยิน ความบกพร่องทางการมองเห็น ความบกพร่องทางร่างกาย การเคลื่อนไหวและสุขภาพ ความบกพร่องทางการพูดและภาษา ความบกพร่องทางอารมณ์หรือพฤติกรรม เด็กที่มีปัญหาในการเรียนรู้ เด็กออทิสติก และเด็กพิการซ้ำซ้อน

เพื่อให้เด็กเหล่านี้ประสบความสำเร็จในการเรียนรู้ สามารถนำความรู้ที่ได้ไปพัฒนาตนเองและอาจรวมถึงการพัฒนาสังคมและประเทศชาติต่อไปได้ จึงจำเป็นต้องออกแบบการจัดการศึกษาให้เหมาะสมกับการช่วยเหลือเด็กตามความต้องการและความบกพร่องที่เด็กเป็นอยู่

ในประเทศไทย กระทรวงศึกษาธิการระบุว่า คนพิการมีอยู่ประมาณร้อยละ 8.1 ของประชากรทั้งประเทศ หรือประมาณ 5 ล้านคน ในจำนวนนี้ได้รับการศึกษาประมาณ 1 แสนคน หรือร้อยละ 12.5 ของคนพิการที่อยู่ในวัยเรียน โดยจำนวนที่ได้รับการศึกษานี้สามารถแบ่งได้เป็นการเรียนจากโรงเรียนทั่วไปประมาณ 7 หมื่นกว่าคน เรียนจากโรงเรียนเฉพาะทางประมาณ 1 หมื่นคน เรียนกับกรมการศึกษานอกโรงเรียนอีกประมาณ 1 หมื่นคน ส่วนที่เหลือรับการศึกษจากโรงเรียนเอกชน บ้าน สถานสงเคราะห์ หรือโรงพยาบาล

“All children with disability who want to receive an education must get it.”

Since the effectiveness of the new National Education Act in 1999 the above-mentioned statement is common in many schools. It drives home a message that an education is open freely to all onwards.

The 1999 National Education Act is considered the gateway to the more substantially educational revolution in Thailand. Its main essence involves the immense modifications concerning about educational philosophies, procedures, learning-and-teaching categories, along with the expansion of educational opportunity to all groups of learners.

Although the law is open for the handicapped persons it's rather difficult when it comes to practical term since it is unlike the general written announcement. The authentic meaning of providing an education for the disabled also involves designing the novel curriculum to suit the individuals' needs and certain types of disabilities. Therefore, an education for these kids is regarded as the "special education" which will then lead to opportunity and equality of those learners who have "special need".

Special Education for the Children with Special Need

Special education signifies an education provided to the children who are different from the normal kids known as the Children with Special Needs. They include children with learning disability, autistic kids, children who suffer different sorts of disabilities, and those who can't develop their learning ability due to various causes such as mental defect, visual and audible impairment, physical limitation, difficult movement, deformed health, speaking and language-use disability, and emotional and behavioural drawback.

In an attempt to make them successful in their learning process so they can develop themselves and make a very fruitful contribution to society and country as a whole, it is necessary to initiate the new educational programme appropriate to certain individuals' needs and disabilities.

According to the Ministry of Education's report, 8.1 percent of the total Thai population, about five millions, is, to some extent, disabled and some 100,000 or about 12.5 percent of them who are at school age receive an education. Those educated children can be categorised into different groups : some 70,000 attending the formal school, some 10,000 going to the special school, and some other 10,000 applying to the non-formal education while the rest receiving an education from private school, welfare house, hospital and at home.

Although considered the minority group of the country, this vulnerable population receives no appropriate education which, in fact, can help develop themselves and upgrade their standard of living. As

a result, they become burden of those responsible including family, doctor, nurse, social worker, and government and also the country as a whole. More importantly, the country might lose its immense chance to develop the gifted persons who can contribute the great benefit to the entire community on the condition that they get the suitable education timely.

Different Dimensions of Special Education

Previously the management of special education often involved with the inauguration of specialised school for the disabled. Established in 1939 by the American blind woman Ms. Genevieve Caulfield, the Bangkok School for the Blind is considered the pioneer in launching special educational programme.

Meanwhile, the government's special educational scheme was originated in 1951. The Ministry of Education then set up the Special Education Division and the Special Education School for children with different types of disabilities. Later it was developed into the integrated educational system and then implemented in formal schools under the supervision of the Ministry of Education.

Currently, special education is under the wing of the Ministry of Education's Office of Special Educational Administration. Apart from the handicapped, its responsibility also involves providing an education for the underprivileged including the children whose rights are violated, the abandoned, neglected, and misbehaved kids, plus the children infected with HIV.

The entire structures of the Office of Special Educational Administration can be categorised into different layers including the Special Educational Centre of certain educational district, the provincial Special Educational Centre for the Disabled, and the Special Educational Centre of certain educational area. Under the supervision of the Office of Special Educational Administration, both state-run and private schools must provide the integrated or the separated education for the disabled. Otherwise, the children with disability must attend special school specialising in certain disability.

From the overall picture, special education can be materialised through the joint effort among several sectors and its pattern can be diverse. However, revolutionary special education tends to pay more attention to those learners and better accept their differences, thus allowing the learners to play a prominent role in developing themselves and simultaneously learn from all different sources. Consequently the current system of special education is changed from the separated learning system to the integrated educational scheme under the concept of "acceptance and making the fullest use of the diversity between the different learners".

แม้จะจัดเป็นประชากรส่วนน้อยของประเทศ แต่หากกลุ่มคนเหล่านี้ไม่ได้รับการศึกษาที่เหมาะสม อันจะช่วยยกระดับความรู้ความสามารถ และคุณภาพชีวิตให้กับพวกเขาได้ ย่อมหมายถึงปัญหาที่จะตกอยู่กับสังคม และผู้คนจำนวนมากที่เกี่ยวข้อง ทั้งในสถานะของพ่อแม่ แพทย์ พยาบาล เจ้าหน้าที่สถานสงเคราะห์ รัฐบาล และที่สำคัญอาจหมายถึงการเสียโอกาสของประเทศชาติที่จะได้บุคลากรผู้ทรงคุณค่าที่สามารถสร้างประโยชน์ให้กับประเทศได้ หากเพียงแต่พวกเขาจะได้รับการศึกษาที่เหมาะสมและทันเวลา

หลกามิติของการศึกษาพิเศษ

ในอดีต การจัดการศึกษาพิเศษมักจะถูกจัดตั้งโรงเรียนเพื่อความพิการเฉพาะด้าน โรงเรียนที่ถือได้ว่าเป็นผู้นำในการจัดการศึกษาพิเศษแห่งแรกของเมืองไทยคือ โรงเรียนสอนคนตาบอดกรุงเทพฯ ที่เริ่มดำเนินงานเมื่อปี พ.ศ. 2482 โดยการริเริ่มของเจเนวีฟ คอลลฟิลด์ สตรีตาบอดชาวอเมริกัน

ขณะที่การศึกษาพิเศษของภาครัฐ เริ่มขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2494 โดยกระทรวงศึกษาธิการได้ก่อตั้งกองการศึกษาพิเศษ (ชื่อในขณะนั้น) ขึ้น และจัดตั้งโรงเรียนการศึกษาพิเศษเฉพาะความพิการ ก่อนจะขยายมาเป็นการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนปกติสังกัดหน่วยงานต่างๆ ของกระทรวงศึกษาธิการในเวลาต่อมา

จนถึงปัจจุบัน การศึกษาพิเศษอยู่ภายใต้การดูแลของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ กระทรวงศึกษาธิการ โดยมีขอบข่ายขยายไปถึงการจัดการศึกษาสำหรับผู้ด้อยโอกาส อันหมายถึงความด้อยโอกาสที่เกิดจากปัญหาทางสังคมต่างๆ เช่น เด็กที่ถูกละเมิดสิทธิ เด็กที่ถูกทอดทิ้งหรือปล่อยปละละเลย เด็กที่ประพฤติดนไม่เหมาะสม เด็กที่ได้รับเชื้อหรือผลกระทบจากโรคเอดส์ นอกเหนือไปจากคนพิการที่จัดเป็นความด้อยโอกาสทางกายภาพอีกด้วย

สำหรับโครงสร้างการบริหารงานของสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษนั้น แบ่งลำดับการบริหารงานออกเป็นศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา ศูนย์การศึกษาพิเศษ (เพื่อคนพิการ) ประจำจังหวัด ศูนย์การศึกษาพิเศษเขตพื้นที่การศึกษา และให้สถานศึกษาของรัฐและเอกชนจัดบริการการศึกษาแก่คนพิการแบบเรียนร่วม หรือแยกชั้นเรียนในโรงเรียนเรียนร่วม หรือเป็นโรงเรียนพิเศษ

เฉพาะความพิการ โดยมีสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษเป็นองค์กรผู้รับผิดชอบ จากที่กล่าวมาจะเห็นได้ว่า การศึกษาพิเศษสามารถเกิดขึ้นได้จากหลายฝ่ายและมีรูปแบบของการจัดการศึกษาพิเศษได้หลายแบบ อย่างไรก็ตาม การจัดการศึกษาในยุคปฏิรูปมีแนวโน้มที่จะให้ความสำคัญและยอมรับความแตกต่างของผู้เรียนมากขึ้น มุ่งให้ผู้เรียนมีบทบาทในการพัฒนาตนเองและเรียนรู้จากทุกแหล่งบูรณาการ เป็นเหตุให้การศึกษาเพื่อเด็กพิเศษในปัจจุบันจึงมักจะเปลี่ยนรูปแบบจากการแยกเด็กไปเรียนในโรงเรียนพิเศษเฉพาะทางมาสู่การจัดการเรียนร่วม ภายใต้แนวคิด "การยอมรับและใช้ประโยชน์จากความแตกต่างหลากหลายระหว่างผู้เรียน"

แผนพัฒนาการศึกษาเพื่อคนพิการระยะยาว (พ.ศ. 2546 - 2549) ของกระทรวงศึกษาธิการ

- >> ให้ผู้พิการได้รับการบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่ม ตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ และให้ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่า 12 ปี ในหลักสูตรสายสามัญ และให้ฝึกวิชาชีพเพิ่มเติมด้วย
- >> คนพิการทุกคนต้องได้รับการศึกษาพัฒนาตามธรรมชาติและเต็มตามศักยภาพ โดยขยายการบริการการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย เน้นการเรียนรู้ร่วมกับบุคคลทั่วไป จัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็นของแต่ละบุคคล
- >> ปรับกฎระเบียบให้เอื้อต่อการรับเด็กพิการทุกคน โดยจัดบริการช่วยเหลือตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการให้ทั่วถึงทั้งในเขตเมืองและชนบท จัดทำทะเบียนเพื่อรับรองความพิการที่ต้องได้รับการช่วยเหลือตามกฎหมาย กระทรวงศึกษาธิการว่าด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก สื่อ บริการ และความช่วยเหลือด้านอื่นๆ ทางการศึกษาให้แก่คนพิการ
- >> ปรับและพัฒนาหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีลักษณะหลากหลาย การวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับประเภทและระดับของผู้พิการ โดยให้ผู้เรียนเป็นหลักในกระบวนการเรียนรู้ เรียนด้วยตนเองจากการฝึกปฏิบัติ ให้เด็กพิการทุกประเภทสามารถสื่อความหมายและปรับพฤติกรรมให้อยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข
- >> ให้มีคณะกรรมการดำเนินงานจัดการศึกษาเพื่อคนพิการในคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน เป็นหน่วยงานกลางประสานและกำกับการบริหาร และระดมความร่วมมือจากสถานศึกษาและสถานพยาบาลมาร่วมกันจัด โดยต้องสำรวจจำนวนผู้พิการให้ตรงความเป็นจริง รวมทั้งประชาสัมพันธ์ให้พ่อแม่ผู้ปกครองเข้าใจถึงบริการทางการศึกษา ฝึกอบรมพ่อแม่และผู้ปกครองให้รู้จักดูแลลูกพิการตั้งแต่แรกเกิดหรือแรกพบความพิการ
- >> ให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรและวิชาการแก่สถานศึกษาที่จัดการศึกษาเพื่อคนพิการ และให้ภาคเอกชนเข้ามาร่วมจัดการศึกษา เพื่อการดำเนินงานที่มีคุณภาพทั่วถึงและมีประสิทธิภาพ โดยจะพิจารณาพัฒนาให้หน่วยงานการศึกษาเพื่อคนพิการเป็นองค์กรมหาชนในอนาคต
- >> ให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตครูการศึกษาพิเศษให้เพียงพอ มีคุณภาพ และให้มีรายวิชาการศึกษาพิเศษในหลักสูตรฝึกหัดครูรวมทั้งเน้นการพัฒนาครูประจำการให้มีเทคนิคการสอนที่ทันสมัย
- >> จัดให้มีเกณฑ์มาตรฐานคุณภาพสำหรับการศึกษาเพื่อคนพิการโดยเฉพาะ มีระบบประเมินคุณภาพผู้สอนผู้บริหารสถานศึกษา โดยมีคณะกรรมการร่วมประเมิน ประกอบด้วยหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง องค์กรคนพิการ และผู้ปกครอง
- >> ส่งเสริมและสนับสนุนให้เอกชนและองค์กรเอกชนมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา สำหรับคนพิการทุกระดับทุกระบบ และทุกรูปแบบ โดยรัฐให้การสนับสนุนด้านงบประมาณและบุคลากรให้เท่าเทียมกับการจัดการศึกษาของรัฐ
- >> มีมาตรการให้ทุกหน่วยงานมีการประเมินผลการปฏิบัติงานของตนเอง พัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาสื่อ และพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงาน
- >> ให้หน่วยงานที่จัดการศึกษาเพื่อคนพิการและหน่วยงานเกี่ยวข้อง มีการประเมินผลปฏิบัติงานของตนเอง พัฒนาองค์ความรู้ พัฒนาสื่อ และพัฒนาประสิทธิภาพของหน่วยงาน

The Long-term Educational Developmental Scheme for the Disabled Regulated by the Ministry of Education (from 2003-2006)

- >> It's pressing to provide the disabled with initial service and assistance since they are born or first encounter disability. Besides, they must receive an elementary education no less than 12 years both in the general education and the occupational scheme.
- >> All handicapped must be naturally developed to the fullest efficiency through the formal, non-formal, and free-will education which focus on the integrated learning system so they can learn with other normal students. Besides, special education must suit individuals' need and necessity.
- >> All regulations must be adjusted to serve all kids with different disability since they are born or first encounter disability. Service and assistance must be available both in rural and urban areas. It's necessary to make systematic registration to serve those crippled who need urgent help including facility, multimedia, service, and other educational aids, according to the Ministry of Education's regulations.
- >> It's demanding to adjust and develop curriculum to be more diverse and flexible. Testing and evaluation must be appropriate regarding to the different types and levels of disability. In addition, learners play a major role in learning process. They can glean more knowledge on their own through the practical session. Thus, the handicapped of different types enable to deliver their inner messages to other people and adjust themselves to live happily and normally in society.
- >> It's important to nominate the commission responsible for managing the special education who are under the control of the fundamental education commission. Their duties are to cooperate with other organisations and monitor the entire administration and also recruit corporative services from other educational institutes and hospitals to design special curriculum for special kids. Furthermore, the team must report the precise number of the disabled and provide their parents with important information for them to better understand the educational services. Also, there is the training course for parents and teachers who have to take care of the disabled kids or the children who become crippled later.
- >> It's crucial to provide those schools furnished with special educational campaign with human resources and academic help and also invite private sectors to join the programme in order to achieve the more efficient and standard management. In the near future the educational organisation for the disabled will be promoted as the public organisation.
- >> The higher educational institutes must sufficiently produce special education teachers with high quality and ability. Besides, special education subjects must be available in the training-course curriculum for teachers. Also, regular teachers must be developed and armed with modern teaching techniques.
- >> Particular standard criteria for special education including the system of evaluating teachers and administrators must be initiated. It's also necessary to invite other commissions including those related organisations, the handicapped organisations, and parents to attend the evaluation session, too.
- >> It's imperative to promote and support private sectors to play a crucial role in planning special education project for the disabled of different types, systems, and patterns with financial and human resource support from the government for it to be equal to the state-run educational institutes.
- >> It's essential to have a policy for all organisations to evaluate their works, enrich their knowledge, develop their media and enhance their proficiency.
- >> It's prerequisite to have a policy for all organisations responsible for special education and other related units to evaluate their works, enrich their knowledge, develop their media and enhance their proficiency.

เรียนร่วม...สู่การฟื้นฟูทักษะรอบด้าน

“ผมรู้จักความสนุกสนานของการที่จะเล่นร่วมกับทุกคนและกลายเป็นมิตรกับเพื่อนทุกคนในชั้น”

ประโยคดังกล่าวเป็นการรำลึกถึงความหลังอันเปี่ยมสุขในโรงเรียนของโอโตทาเกะ ฮิโรทาตะ ชายหนุ่มวัย 28 ปี ที่ถือกำเนิดมาพร้อมกับโรค Congenital Tetra Amelia ซึ่งทำให้เขาไม่มีแขนและขาามาตั้งแต่เกิด หากนั้นก็ไม่ใช่อุปสรรคที่จะสกัดกั้นเขาจากการศึกษาร่วมกับเด็กปกติทั่วไป

ภายใต้การสนับสนุนอย่างดียิ่งจากพ่อแม่และโรงเรียน ฮิโรทาตะ จึงเป็นผู้ที่ประสบความสำเร็จทางการศึกษาอย่างมาก เขาเป็นบัณฑิตด้านเศรษฐศาสตร์การเมืองของมหาวิทยาลัยวาเซดะ หนึ่งในห้าของมหาวิทยาลัยชื่อดังของญี่ปุ่น แต่นั่นก็ยังไม่สำคัญเท่ากับการที่เขาเป็นคนพิการที่เห็นคุณค่าของตนเอง เพื่อนฝูง สังคม และมีทัศนคติในการมองโลกที่สดใสเป็นอย่างมาก ประสบการณ์ชีวิตและการมองโลกของเขาได้รับการถ่ายทอดไปทั่วประเทศญี่ปุ่น จากการได้รับเชิญให้เดินทางไปเป็นวิทยากรตามโรงเรียนต่างๆ และยังถ่ายทอดมาสู่ผู้คนทั่วโลกจากหนังสือขายดีที่ได้รับการพิมพ์ในชื่อภาษาไทยว่า “ไม่ครบห้า” ข้อมูลจากหนังสือเล่มนี้สะท้อนให้เห็นว่า ปัจจัยสำคัญหนึ่งที่หล่อหลอมให้เขาประสบความสำเร็จก็คือ การเรียนหนังสือร่วมกับเด็กปกติมาตั้งแต่ต้น

ในทางทฤษฎี การเรียนร่วมกันระหว่างเด็กพิการและเด็กปกติจะก่อให้เกิดประโยชน์กับเด็กทั้ง 2 ฝ่าย ในกรณีของ**เด็กปกติ** พวกเขาจะได้เรียนรู้ความจริงที่ว่า โลกนี้มีความแตกต่างระหว่างผู้คน ความพิการไม่ใช่สิ่งแปลกประหลาด อันจะทำให้พวกเขาไม่เกิดความรังเกียจคนที่มีลักษณะทางกายภาพหรือสติปัญญาแตกต่างจากตนเอง ขณะที่**เด็กพิการ**ก็จะได้เรียนรู้การอยู่ร่วมกับผู้อื่น การปรับตัวเข้ากับสังคมของคนปกติ และที่สำคัญคือโอกาสที่มีโอกาสได้ปฏิสังสรรค์กับคนวัยเดียวกันโดยไม่ถูกแบ่งแยกออกไป ซึ่งจะทำให้เกิดพัฒนาการตามช่วงวัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

แม้ว่าการเรียนร่วมจะก่อให้เกิดประโยชน์กับเด็กทุกคน แต่ไม่ได้หมายความว่า ความพิการและความด้อยโอกาสทุกรูปแบบจะอยู่ภายใต้การเรียนร่วมแบบเดียวกันได้ เพื่อให้การเรียนเกิดประสิทธิภาพสูงสุด บุคคลที่เกี่ยวข้องทั้งตัวเด็กเอง ผู้ปกครอง ผู้บริหารสถานศึกษา และนักวิชาชีพ ต้องกำหนดรูปแบบการเรียนร่วมให้เหมาะสมกับสภาพการณ์และข้อจำกัดจากความพิการหรือความด้อยโอกาสของเด็ก

การเรียนร่วมในรูปแบบที่ 5 และ 6 (จากตารางที่ 1) มักจะใช้กับเด็กที่มีความผิดปกติทางสมอง อารมณ์ และการรับรู้ เช่น เด็กปัญญาอ่อน เด็กออทิสติก และเด็กพิการซ้ำซ้อน เป็นต้น ในขณะที่เด็กพิการแขน ขา ตาบอด หรือหูหนวก มักจะเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติเต็มวัน โดยมีครูเฉพาะทางคอยแนะนำและช่วยเหลือในบางโอกาส

Integrated Learning...Leading to Versatile Skills

“I experienced the joyful memorable moment while playing with all students at school and being friends to all classmates.”

Such sentence reflects the happy reminiscence at school of the 28-year-old Ototake Hiro tada born with the Congenital Tetra Amelia which makes him crippled (legless and armless) at birth. But that physical limitation means nothing to him and can't prevent him from getting an education alongside with the normal kids.

With the full support from his parents, Hiro tada is so successful in pursuing his higher education. He graduated from Waseda University's Faculty of Economics, one of the top five universities in Japan. But the most important thing is that he is the disabled who well realises his value and capability. He also sees the good bright sides of his friends and society as a whole. He is a sort of optimistic person. His life experience and attitude towards the world is publicised and known nationwide. He is invited to be the lecturer at many schools. His story is also kept alive in the book entitled "Mai Krob Hah", meaning having no five complete organs. Content in this book reflects one factor attributing to his immense success, that is, his great chance to study alongside with the normal students since his earlier life.

Theoretically, the integrated learning between the normal and the abnormal kids yields great benefits to both sides. In case of the **normal kids**, they will learn the truth that people can be different and disability is the ordinary thing. So they will not discriminate or look down upon those who are mentally and physically different from them. As for the **disabled**, they can learn how to live with other people and adjust themselves to normal society. Most importantly, they will have a chance to establish relationships with other kids their age without being discriminated. As a result, they can improve themselves efficiently at certain developmental ages.

Although the integrated learning system can provide great advantages to all it doesn't mean that children with different disabilities can attend the same integrated programme. To achieve the maximum proficiency, those responsible for the disabled including the children themselves, parents, school administrators, and professional team must join force together to determine the right integrated scheme for the right disability.

The integrated learning scheme of the fifth and the sixth patterns (from table 1) is perfect for those mental, emotional and perceptive disabilities such as mentally retarded children, autistic kids, and children suffered with several types of disabilities.

Meanwhile, the children with no limbs, the blind, and the deaf can attend the full-time regular class with the support and guidance from the specialised teachers from time to time.

ตารางที่ 1
โดยทั่วไป ลักษณะการเรียนรู้ร่วม จะแบ่งได้เป็นหลายรูปแบบดังนี้

รูปแบบการเรียนรู้ร่วม	รายละเอียด
1. ชั้นเรียนปกติเต็มวัน	การเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติเต็มเวลาโดยอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น นักเรียนและครู จะได้รับบริการทางการศึกษาพิเศษทางอ้อม เช่น การฝึกอบรมครูประจำชั้น ครูการศึกษาพิเศษ ส่วนเด็ก ๆ จะได้รับบริการวัสดุอุปกรณ์เท่าที่จำเป็น
2. ชั้นเรียนปกติเต็มวัน และบริการปรึกษาหารือ	นักเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลา จะอยู่ในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น และมีผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งมีประสบการณ์ทั้งเรื่องการศึกษาพิเศษและการศึกษาปกติร่วมให้คำปรึกษา เช่น นักจิตวิทยา ครูการศึกษาพิเศษเดินสอนหรือสอนเสริมในโรงเรียน บุคคลเหล่านี้จะไม่สอนเด็กโดยตรง แต่จะคอยแนะนำช่วยเหลือครูประจำชั้นหรือครูประจำวิชา และจัดหาบริการสื่อสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ เพื่อให้การเรียนรู้ร่วมประสบผลสำเร็จ
3. ชั้นเรียนปกติเต็มวัน และบริการครูเดินสอน	นักเรียนเรียนในชั้นเรียนปกติเต็มเวลาภายใต้ความรับผิดชอบของครูประจำชั้น แต่ได้รับการช่วยเหลือสนับสนุนโดยตรงจากครูเดินสอน เช่น นักกายภาพบำบัด ครูแก้ไขการพูด ครูการศึกษาพิเศษ ครูช่วยสอนเสริม ที่เดินทางไปให้บริการตามโรงเรียนต่างๆ
4. ชั้นเรียนปกติเต็มวัน บริการสอนเสริม	การเรียนรู้ในชั้นเรียนปกติเต็มเวลาในความรับผิดชอบของครูประจำชั้น ได้รับการสอนเสริมหรือเพิ่มเติมจากครูการศึกษาพิเศษประจำห้องสอนเสริม โดยให้นักเรียนมาเรียนกับครูสอนเสริม บางเวลาและบางวิชาที่เด็กบกพร่อง หรือทักษะที่เด็กมีความต้องการจำเป็นพิเศษ แต่ปัจจุบันครูสอนเสริมจะสอนร่วมกับครูในชั้นเรียนมากกว่าจะนำเด็กออกมาเรียนในห้องสอนเสริม
5. ชั้นเรียนพิเศษและชั้นเรียนปกติ (หรือการเรียนรู้ร่วม เป็นบางวิชา)	นักเรียนในชั้นเรียนพิเศษเข้าเรียนร่วมในชั้นเรียนปกติมากน้อยตามสมควร อาจเรียนร่วมวิชา เช่น พลศึกษา ศิลปะ ดนตรี การงานพื้นฐานอาชีพ จริยศึกษา ครูการศึกษาพิเศษ และครูปกติร่วมกันทำงาน ร่วมกันรับผิดชอบ รูปแบบนี้จัดได้ทั้งระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา
6. ชั้นเรียนพิเศษ ในโรงเรียนปกติ	นักเรียนเรียนในชั้นเรียนพิเศษเต็มเวลาร่วมกับเพื่อนพิการ ประมาณ 5-10 คน มีครูประจำชั้น เป็นผู้สอนเองทุกวิชา เด็กจะมีโอกาสเข้าร่วมกิจกรรมกับเด็กทั่วไป เช่น เข้าแถวเคารพธงชาติ สวดมนต์ไหว้พระ รับประทานอาหาร ไปทัศนศึกษา เป็นต้น

As for the 1-4 patterns (from table 1) they are suitable for those underprivileged like homeless kids, children infected with HIV, and abandoned toddlers. Normally these kids suffer the emotional and mental problems which make them rather aggressive or depressive. The full-time integrated learning programme can help rehabilitate their emotion and mentality and also restore their liveliness as the kids since they will have a chance to play and interact with other students their age. However, if the kids show sign of violence they should be separated to study in the special class until they can adjust themselves at certain extent. They will be then reintroduced to the normal class under attentive care and watchful eyes of the teachers who can provide them with useful advice.

To achieve the desired result, those responsible for the integrated learning campaign must work out

สำหรับเด็กด้อยโอกาสทางสังคม อาทิ เด็กเร่ร่อน เด็กติดเชื้อเอชไอวี เด็กที่ถูกทอดทิ้ง เป็นต้น เด็กเหล่านี้มักจะมีปัญหาทางด้านอารมณ์และจิตใจ มีพฤติกรรมก้าวร้าวหรือซึมเศร้าหดหู่ การจัดการเรียนรู้ร่วมแบบเต็มวัน (รูปแบบที่ 1-4 จากตารางที่ 1) จะเป็นหนทางหนึ่งที่ช่วยฟื้นฟูให้เด็กมีความสดใสตามช่วงวัยได้อีกครั้ง อันเนื่องมาจากการเล่นกับเพื่อนฝูงวัยเดียวกัน อย่างไรก็ตาม หากเด็กมีอาการรุนแรงในระยะแรกก็อาจต้องแยกเด็กออกไปเรียนในชั้นเรียนพิเศษโดยเฉพาะ จนเมื่อเด็กปรับตัวได้ในระดับหนึ่งแล้วจึงจะสามารถจัดชั้นเรียนร่วมกับเด็กปกติได้ แต่ก็ควรต้องมีครูให้การดูแลและให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิดด้วย

เพื่อให้การเรียนรู้ร่วมได้ผลตามต้องการ ผู้มีส่วนร่วมทุกคนจะต้องช่วยกันจัดทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล IEP (Individual Education Plan) ขึ้น โดยแผนนี้จะกำหนดว่ามีสิ่งใดบ้างที่ต้องการพัฒนาและส่งเสริมให้กับเด็กใน

Table 1
Generally the integrated learning system can be categorised into different patterns as following :

Integrated pattern	Details
1. Full-day regular class	This type of class is under the responsibility of class master. Teachers and students will receive indirect special educational services such as the training course for regular teachers and special education teachers while the kids will get necessary educational material and equipment.
2. Full-day regular class with counselling service	The full-time students are under the responsibility of class master with special guidance from those specialists in both the special and the normal educational system including psychologist, and special education teacher who provides additional courses for the kids. These professionals do not teach the kids directly but they will help and suggest class master and regular teachers and also provide educational facility and media to make the integrated learning programme more successful.
3. Full-time regular class with walking teacher service	The full-time students are under the responsibility of class master but will receive additional support from those walking teachers like physical therapist, speaking-correction teacher, special education teacher, and supplemental teacher who occasionally provides educational aids to different schools.
4. Full-time regular class with additional teaching service	The full-time students are under the responsibility of class master and receive educational course conducted by special education teacher normally available at the additional-learning classroom. The students will be allowed to take special course from time to time. If students are weak at certain subjects they can take extra tutorial. Children can hone their special skills, too. Currently, the additional teacher works alongside and together with the regular teacher in the same classroom.
5. Special class and regular class (or integrated class at certain subjects)	Students of the special programme study with the normal kids in certain classes like exercise, art, music, vocational session, and moral education under the cooperative supervision of the regular and the special education teachers. This educational pattern is suitable for both primary and secondary educations.
6. Special class in formal school	Full-time students study alongside with other 5-10 children with disability. The class master teaches all subjects and the children will have a chance to attend some activities with normal students such as singing the national anthem in the morning, praying, eating, and visiting other places for educational purpose.

รอบระยะเวลา 1 ปี แล้วจึงร่วมกันพัฒนาเด็กตามแผน เมื่อครบกำหนด จะมีการประเมินผลและปรับปรุงแผน IEP ใหม่ เพื่อให้เหมาะกับพัฒนาการของเด็กในขณะนั้นๆ

หน่วยงานหรือกลุ่มโรงเรียนหรือโรงเรียน ยังสามารถปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้การจัดการเรียนร่วม มีรูปแบบที่เหมาะสมกับสภาพการณ์ได้อีก เช่น ปรับจากการใช้โรงเรียนเป็นฐานมาเป็นให้ชุมชนหรือครอบครัวเป็นฐาน โดยมีโรงเรียนเป็นส่วนช่วยเสริม หรือปรับปรุงการเรียนการสอนเป็นลักษณะเครือข่ายสนับสนุนการจัดการเรียนร่วม

ปัจจุบัน ประเทศไทยมีจำนวนโรงเรียนที่จัดการเรียนการสอนแบบเรียนร่วมอยู่ดังนี้ คือ โรงเรียนศึกษาสงเคราะห์ 18 แห่ง โรงเรียนระดับมัธยมศึกษา 807 แห่ง โรงเรียนระดับประถมศึกษา 4,221 แห่ง และโรงเรียนเอกชนทั่วไป 216 แห่ง หากนับรวมการเรียนในรูปแบบอื่นๆ ที่เด็ก

together to make a pattern of the Individual Education Plan or IEP. This scheme will indicate what are the important steps that must be taken in order to develop and support the kids within a whole year. Then the plan will be actualized and evaluated when the right time comes. It will be updated to fit the developmental stage of the children at the time.

Various organisations, schools, and school groups are able to modify the integrated learning pattern to be convenient with the current situation such as using the community or family as the base for learning procedures with the additional aid from school or improving special learning system to be in the form of network in order to support the integrated education.

At present there are many integrated schools available in Thailand including 18 welfare study schools, 807 secondary schools, 4,221 elementary schools, and

216 private schools. If counting other kind of schools that can provide special kids with proper education it will consist of specialised educational school suitable for those children with severe disability who can't study with other normal kids. There are 43 specialised schools currently. Besides, special educational scheme is also implemented in 13 hospitals as part of the educational project provided for those young chronic patients and those mentally retarded kids. In addition, children with disability can study at special educational centre which consist of 13 district special educational centres and 76 provincial special educational (for the disabled) centres. There are also particular schools open for children with certain disability and many organisations responsible for managing special education.

With the above-mentioned number of schools for the disabled, it seems that educational opportunity of the crippled is prosperous. In fact, it is only superficial. There are many things that must be taken into more serious consideration.

Before the Dream Comes True

Although there are many attempts to enlarge the special education centres in order to enhance more educational opportunity for special children it doesn't mean all children with disability will fully receive educational chance and equality due to the following obstacles :

>> Parents' problem

Although special education is rather expansive there are still some parents who are unwilling to expose their children to the outside world because they might worry and embarrass or they are ignorant or not ready. However, these aggravate the situation. It is more difficult to help the kids with special need and provide education for them, thus rendering the fruitless outcome. The most vulnerable group are those children with mental, language-use, behavioural, and balance disabilities. As soon as they get help and access to the proper educational system they will have more chance to learn more and develop themselves.

>> Governmental problem

The 1997 Thai Constitution, Section 43, indicates clearly that "people have equal right to get a free elementary education provided entirely and qualitatively by the government no less than 12 years". Meanwhile, Section 55 says that "those with disability have the right to access to public facilities and receive help from the government, according to the law". And Section 80, Paragraph 2 notes that "the government must support the elderly, the poor, the disabled, and the underprivileged for them to have a better standard of living and be self-reliant". Besides, the 1999 National Education Act, Section 10, Paragraph 2, states that "to manage and provide an education for those with

ที่มีความต้องการพิเศษจะสามารถเรียนได้อีก ก็จะประกอบด้วยการเรียนในโรงเรียนศึกษาพิเศษเฉพาะทาง ซึ่งจะเหมาะสมกับเด็กที่มีความบกพร่องในระดับที่รุนแรงมาก จนไม่สามารถเรียนร่วมกับเด็กปกติในโรงเรียนปกติได้ โรงเรียนพิเศษเฉพาะทางนี้มีอยู่ 43 แห่ง นอกจากนี้ยังมีการจัดการศึกษาพิเศษในสถานพยาบาล ซึ่งมีอยู่ในโครงการสอนเด็กเจ็บป่วยเรื้อรังและเด็กปัญญาอ่อนในโรงพยาบาลอีก 11 แห่ง การเรียนในศูนย์การศึกษาพิเศษซึ่งแบ่งเป็นศูนย์การศึกษาพิเศษเขตการศึกษา 13 แห่ง ศูนย์การศึกษาพิเศษ (เพื่อคนพิการ) ประจำจังหวัด 76 แห่ง โรงเรียนเฉพาะความพิการและหน่วยงานที่จัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการอีกจำนวนหนึ่ง

ด้วยจำนวนสถานศึกษาดังที่กล่าวมา ก็ดูเหมือนว่าโอกาสสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษจะมีอยู่มากมาย หากแต่ในความเป็นจริงยังมีสิ่งที่จะต้องพิจารณาอีกกว่านั้น

ก่อนจะถึงฝั่งฝัน

แม้ว่าจะมีความพยายามขยายสถานที่เพื่อเพิ่มโอกาสทางการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเพิ่มมากขึ้น แต่ก็ไม่ได้หมายความว่า เด็กที่มีความต้องการพิเศษทุกคนจะได้รับโอกาสและความเท่าเทียมทางการศึกษาอย่างทั่วถึง ทั้งนี้เพราะปัญหาที่สำคัญดังนี้

>> ปัญหาจากผู้ปกครอง

แม้ว่าการศึกษาพิเศษจะขยายตัวมากขึ้น แต่ก็ยังคงมีผู้ปกครองบางส่วนที่ไม่นิยมนำบุตรหลานที่มีความพิการออกมาสู่สังคมภายนอก ซึ่งอาจจะเป็นด้วยความกังวล ความอาย ความไม่พร้อม หรือความไม่รู้ อย่างไรก็ตามแล้วแต่ ทั้งหมดนั้นยังทำให้การช่วยเหลือและสร้างความรู้ให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทำได้ยากขึ้น และเกิดผลสำเร็จน้อย โดยเฉพาะในกลุ่มเด็กที่มีความบกพร่องทางสติปัญญา การทรงตัว ภาษา และพฤติกรรม เพราะการให้ความช่วยเหลือเด็กเหล่านี้ ยิ่งพบเร็วและนำเข้าสู่ระบบการศึกษาที่ถูกต้องได้เร็วเท่าไร ก็หมายถึงโอกาสในการพัฒนาและสร้างการเรียนรู้ที่มากขึ้นเพียงนั้น

>> ปัญหาจากภาครัฐ

แม้ว่ารัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2540 มาตรา 43 จะระบุไว้ชัดเจนว่า "บุคคลย่อมมีสิทธิเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐานไม่น้อยกว่าสิบสองปีที่รัฐจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย" และมาตรา 55 ที่ระบุว่า "บุคคลซึ่งพิการหรือทุพพลภาพมีสิทธิได้รับสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะและความช่วยเหลือจากรัฐ ทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติ" และมาตรา 80 วรรคสอง "รัฐต้องสงเคราะห์คนชรา ผู้ยากไร้ ผู้พิการหรือทุพพลภาพและผู้ด้อยโอกาสให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีและพึ่งตนเองได้" ทั้งยังได้รับการประสานจากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 10 วรรคสองที่ว่า "การจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่อง

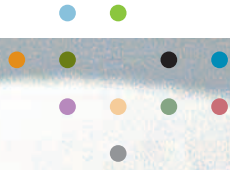

THE AUTHENTIC MEANING OF PROVIDING AN EDUCATION FOR THE DISABLED ALSO INVOLVES DESIGNING THE NOVEL CURRICULUM TO SUIT THE INDIVIDUALS' NEEDS AND CERTAIN TYPES OF DISABILITIES. THEREFORE, AN EDUCATION FOR THESE KIDS IS REGARDED AS THE "SPECIAL EDUCATION".

การออกแบบการเรียนการสอนขึ้นมาใหม่ เพื่อให้สามารถช่วยเหลือผู้เรียนได้ตามความต้องการ และความบกพร่องที่ผู้เรียนมีอยู่ การศึกษาของกลุ่มคน เหล่านี้จึงถือเป็น "การศึกษาพิเศษ"

THE CRI REG AS HUN SOU

THE CRIPPLED IS REGARDED AS HUMAN RESOURCE OF CERTAIN SOCIETY IF RECEIVING PROPER SUPPORT AND ENCOURAGEMENT. ARMED WITH KNOWLEDGE AND ABILITY, THEY CERTAINLY ARE SELF-RELIANT, BEING ABLE TO MAKE THEIR LIVING AND LIVE HAPPILY.

คนพิการนับเป็นหนึ่งในทรัพยากรบุคคล
ของสังคมที่หากได้รับการส่งเสริม
อย่างถูกต้อง ย่อมมีความรู้ความสามารถ
และศักยภาพที่จะประกอบอาชีพ
พึ่งตนเอง ดำรงชีวิตได้อย่างมีความสุข
และช่วยสร้างสรรค์สังคมได้

THE
MEANING
ING
PRO
ING
EDU
TIO

ทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้ หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพ หรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้ หรือไม่มีโอกาส หรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาส ได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐาน” แต่ในทางปฏิบัติยังมีปัญหาเกิดขึ้นอีกมาก

>> ปัญหาจากความไม่พร้อมด้านบุคลากรและเครื่องมือ

การศึกษาพิเศษจำเป็นต้องอาศัยบุคลากรที่มีความรู้ความเชี่ยวชาญ เป็นพิเศษ ทั้งในฐานะครู นักจิตวิทยาบำบัด นักแก้ไขการพูด นักดนตรี บำบัด แพทย์ นักกายภาพบำบัด ฯลฯ ซึ่งล้วนแล้วแต่เป็นผู้เชี่ยวชาญ เฉพาะด้าน ซึ่งมีอยู่ไม่มากนักในประเทศไทย และยังมีจำนวนลงไปอีกที่มีความพร้อมจะมาดูแลเด็กที่มีความต้องการพิเศษได้ ขณะเดียวกันก็ยังมี ปัญหาในเรื่องการขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องมือที่จะช่วยเสริมสร้าง การเรียนรู้ให้กับเด็กพิเศษ อันเป็นสาเหตุให้การศึกษาพิเศษยังไม่ได้ผล เท่าที่ควรในสังคมไทย

นายชูศักดิ์ จันทยานนท์ นายกสมาคมผู้ปกครองบุคคลออทิสซึม (ไทย) กล่าวไว้อย่างชัดเจนว่า “ที่วิกฤตจริงๆ คือภาคปฏิบัติ ตั้งแต่โรงเรียน สถานศึกษา ผู้บริหารหน่วยงานระดับสถานศึกษา ตรงนี้เป็นปัญหาเจตคติ ความเข้าใจ ความเชื่อมั่น หลายโรงเรียนมองว่า เรื่องการเรียนร่วมไม่ใช่ หน้าที่ที่ต้องทำ แม้แต่เขตพื้นที่การศึกษาเองก็ไม่ได้วางแผนเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย ยังขาดความรู้ความเข้าใจ คือความรู้ความเข้าใจของผู้บริหารการศึกษาในเรื่อง การศึกษาพิเศษยังไม่ลึกพอ”

ขณะที่ในเรื่องของค่าใช้จ่ายนั้น พ่อแม่ของเด็กที่มีความต้องการพิเศษ ยังต้องเสียค่าใช้จ่ายให้กับโรงเรียนของรัฐทั้งๆ ที่ขัดต่อกฎหมาย บางโรงเรียน เก็บเพิ่มถึงเดือนละ 5,000 บาท เพราะทรัพยากรที่กระทรวงศึกษาธิการ จัดให้โรงเรียนไม่ได้เพิ่มขึ้นตาม ในขณะที่มีเด็กพิการเข้าไปเรียนร่วมใน โรงเรียนปกติมากขึ้น ทำให้เด็กกลุ่มนี้กลายเป็นภาระหนักของโรงเรียน

กฎกระทรวงที่ออกมามีแต่แนวทางการจัดการ แต่ไม่พูดถึงระบบ การสนับสนุนจากรัฐเลย ทั้งๆ ที่เด็กพิการมีค่าใช้จ่ายจำเป็นมาก พ่อแม่ ต้องจ่ายเงินเพื่อฟื้นฟูสมรรถภาพของลูกเฉลี่ยแล้วคนละ 50,000 บาทต่อปี

อีกประเด็นคือ ศูนย์การศึกษาพิเศษที่แม้จะมีครบทุกจังหวัดแล้ว แต่ งบประมาณที่ได้รับการจัดสรรให้ส่วนใหญ่จะถูกใช้ไปกับการสร้างอาคาร สถานที่ ในขณะที่งบประมาณในการดำเนินงานมีน้อยมาก ศูนย์ฯ จังหวัด บางแห่งมีเจ้าหน้าที่ซึ่งเป็นอัตราจ้างแค่ 6 คน ต้องรับผิดชอบคนละ 4 อำเภอ ขณะที่ทรัพยากรก็ไม่ได้มีการจัดสรรให้ และเงินเดือนก็แค่ 6,300 บาท เหล่านี้ จึงเป็นปัญหาหนักในการศึกษาพิเศษ ที่ภาครัฐต้องใส่ใจให้มากขึ้น และควร จะต้องศึกษาเปรียบเทียบกับ การดำเนินงานจัดการศึกษาพิเศษของประเทศ ต่างๆ เพื่อนำมาเป็นแบบอย่างในการปรับปรุงการศึกษาพิเศษของไทยให้มี คุณภาพและประสิทธิภาพมากขึ้นด้วย

physical, mental, intellectual, emotional, social, communicative, and learning disability, those with physical limitations, those who are not self-reliant, and those underprivileged it must be done to allow them to have the right and opportunity to get elementary education.” Nevertheless, with these clear statements, many problems still arise when it comes to the real practical sessions.

>> Problems arisen from a lack of professional personnel and equipment

Special education desperately requires a team of veteran specialists including teacher, psychological therapist, speaking-correction therapist, musical therapist, physician, physical therapist. But the number of these professionals in Thailand is somewhat meagre. Worse still, only a few are available to take care of the kids with special needs. Meanwhile, the country has also faced the acute shortage of equipment and tool instrumental in developing the learning ability of the children. As a result, special education in Thailand is rather ineffectual.

Chusak Chantayanondha, president of Autism Parent Association of Thailand, said “the real crisis involves the practical parts including school, educational institute, and educational administrators. This also involves the sensitive issues such as attitude, understanding, and confidence. Many schools view that integrated educational programme is unnecessary. Even the educational district has no future plan for this matter. Besides, the educational administrators also lack of profound knowledge and deep understanding about special education.”

As for the schooling expenses, parents of the children with special need still have to pay tutorial cost to those state-run schools which is contradictory to the law. Some schools charge about 5,000 baht a month since they have to pay for those teachers who come taking care of the special kids. As a result, while more and more handicapped students attend the integrated schools they eventually become the heavy burden of schools.

The ministerial regulation issued offers only manageable guidance but mentions nothing about the governmental assistance. On average parents of the disabled have to pay for the rehabilitation of their kid approximately 50,000 baht a year.

Furthermore, although special educational centres are available in every province the budget allocated is spent on the construction of the centre, hence leaving only a meagre sum for the practical session. Some provincial centres have only six staffs and each must be responsible for four districts with the salary about 6,300 baht. These major problems must be tackled by the governmental sectors more seriously. More

importantly, they should study thoroughly about special educations launched by other countries and apply some of them to improve our special educational system to be more effective and qualitative.

Special Education around the Globe

The number of the handicapped worldwide is approximately 500 millions or about one percent of the world population. The crippled is regarded as human resource of certain society if receiving proper support and encouragement. Armed with knowledge and ability, they certainly are self-reliant, being able to make their living and live happily. Like normal people, they can make a very useful contribution to the country as a whole. Education plays a vital role in upgrading their quality of life. Each country implements different special educational schemes to suit different types of disabilities. We should heedfully study about their procedures so we can adjust our special educational system.

>> England

England had targeted that the number of the disabled who need long-term special education would decrease by 2545. With earlier diagnosis and proper medical treatment of the disability in a more tangible and continual way, schools and parents can expect higher about educational standard of the disabled. Besides, there is the use of information technology and communication in researching, diagnosing, and rehabilitating disability both in the integrated and the specialised schools. And the most important procedures are fully encouraging the integrated learning in school, reducing the number of those kids who want to study at the specialised school, and allowing specialised schools to join hand in hand with normal schools to provide an education for the handicapped.

>> Ireland

Previously the crippled in Ireland were treated differently from the normal people. They had no educational and job opportunity. Education for the disabled was managed merely by the charity organisations. Later the Commission on the Status of People with Disabilities was set up and it delivered the message to those related sectors that disability is the social point rather than the medical one. The content of the message emphasizes on equality, freedom, opportunity, and participation of the disabled. Besides, it also focuses on integrated learning scheme. All kids have the equal right to get an education. Schools are responsible for providing flexible learning system suitable to certain individuals. Furthermore, it also issues the Inclusive Education Act underlining the cooperative effort among normal school, vocational school, and training institute.

การศึกษาพิเศษรอบโลก

ทั่วโลกมีคนพิการอยู่ประมาณ 500 ล้านคน หรือคิดเป็นร้อยละ 1 ของประชากรโลก คนพิการนับเป็นหนึ่งในทรัพยากรบุคคลของสังคมที่หากได้รับการส่งเสริมอย่างถูกต้อง ย่อมมีความรู้ความสามารถและศักยภาพที่จะประกอบอาชีพ พึ่งตนเอง ดำรงชีวิตอยู่อย่างมีความสุข และช่วยสร้างสรรค์สังคมได้ เช่นเดียวกับคนปกติทั่วไป การศึกษาจึงเป็นสิ่งสำคัญมากในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการ ในแต่ละประเทศต่างก็มีวิธีการจัดการศึกษาให้กับคนเหล่านี้แตกต่างกันไป ซึ่งเป็นสิ่งที่น่าศึกษาเพื่อนำมาปรับปรุงการจัดการศึกษาพิเศษในประเทศไทยได้

>> อังกฤษ

ประเทศอังกฤษกำหนดเป้าหมายไว้ว่าภายในปี ค.ศ. 2002 จำนวนเด็กพิการที่ต้องการการศึกษาพิเศษระยะยาวจะลดลง ด้วยการวินิจฉัยและบำบัดรักษาตั้งแต่แรกเริ่มมีปริมาณเพิ่มขึ้น มีการค้นหา วินิจฉัยและบำบัดความพิการตั้งแต่แรกเริ่มอย่างเป็นรูปธรรมและต่อเนื่อง โรงเรียนและพ่อแม่ของเด็กพิการคาดหวังในมาตรฐานการศึกษาของเด็กได้สูงขึ้นกว่าเดิม สุดท้ายคือมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการค้นหา วินิจฉัย และฟื้นฟูสมรรถภาพความพิการมากขึ้นทั้งในโรงเรียนเรียนร่วม และโรงเรียนพิเศษเฉพาะทาง วิธีการดำเนินการที่สำคัญคือ ส่งเสริมให้มีการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการแบบเรียนร่วมขึ้นมากขึ้นกว่าเดิม ลดจำนวนเด็กที่ต้องเรียนในโรงเรียนพิเศษเฉพาะทางให้น้อยลงและยังให้โรงเรียนพิเศษเฉพาะทางสอนเด็กพิการร่วมกับโรงเรียนปกติมากขึ้นด้วย

>> ไอร์แลนด์

เดิมที่คนพิการในไอร์แลนด์ได้รับการปฏิบัติอย่างไม่เท่าเทียมกับคนปกติ ไม่มีโอกาสทั้งทางการศึกษาและการจ้างงาน การจัดการศึกษาสำหรับคนพิการจึงเป็นไปในลักษณะองค์กรการกุศล จนกระทั่งมีการจัดตั้งคณะกรรมการ Commission on the Status of People with Disabilities ซึ่งได้นำเสนอต่อหน่วยงานเกี่ยวข้องว่า ความพิการเป็นประเด็นทางสังคมมากกว่าทางการแพทย์ ข้อเสนอแนะจึงเน้นเรื่องความเสมอภาค การทำให้คนพิการมีส่วนร่วมสูงสุดและส่งเสริมให้คนพิการอยู่ได้อย่างอิสระและมีทางเลือก ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการชุดนี้เน้นการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วม เด็กทุกคนมีสิทธิในการได้รับการศึกษาเท่าเทียมกัน โรงเรียนมีหน้าที่จัดแผนการเรียนที่ยืดหยุ่น เหมาะสมกับเด็กแต่ละคน และมีการออกกฎหมาย Inclusive Education Act เน้นให้ทำงานประสานกันระหว่างโรงเรียนปกติ โรงเรียนอาชีวศึกษา และสถาบันฝึกอบรมวิชาชีพให้เด็กพิการเรียนร่วมชั้นกับเด็กปกติ

>> ฮังการี

ฮังการีเป็นประเทศที่ได้ชื่อว่าเป็นผู้นำในการพัฒนาการจัดการศึกษาพิเศษ ซึ่งมีรูปแบบการจัดการที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่รู้จักกันดีทั่วโลก

คือ การศึกษาแบบชักนำ (Conductive Education) แนวคิดนี้พัฒนามาจากการที่รัฐบาลไม่มีนโยบายจัดการเรียนร่วม แต่สนับสนุนให้มีการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการให้ดีพอที่จะเรียนในโรงเรียนปกติได้ โดยกำหนดว่าเด็กพิการที่จะเข้าเรียนในโรงเรียนปกติต้องสามารถเดินและเคลื่อนไหวได้ หลักการสำคัญคือกระตุ้นให้ผู้พิการทางกายสามารถควบคุมการทำงานของกล้ามเนื้อจนสามารถใช้ชีวิตตามปกติได้โดยไม่ต้องพึ่งเครื่องช่วย ด้วยวิธีการกระตุ้นให้เด็กพิการได้ใช้ศักยภาพตัวเองอย่างเต็มที่เพื่อแก้ไขสภาพบกพร่องทางกาย สำหรับครูผู้รับหน้าที่ชักนำต้องผ่านการฝึกอบรมพิเศษ 4 ปี ในระดับอุดมศึกษาและมีความรู้พอที่จะสอนตามความต้องการเรียนรู้ของเด็กพิการได้ทุกรูปแบบ การเรียนการสอนจะใช้การให้รางวัลไม่มีการลงโทษ โดยเริ่มต้นจากการให้แม่เด็กพิการ เข้ารับการอบรมในโรงเรียนฝึกการกระตุ้นให้เด็กมีการตอบสนอง สนใจสิ่งแวดล้อมและรู้จักใช้ความพยายาม ส่วนเด็กพิการจะเข้ารับการฝึกเป็นกลุ่มโดยใช้อุปกรณ์เพียงสองอย่างคือ ม้านั่งไม่มีเท้าแขนและโต๊ะไม้ ผ่านการเล่นเกมที่นำไปสู่การเคลื่อนไหว เด็กทุกคนจะได้รับการชักนำให้เกิดความเชื่อมั่นว่าคนพิการสามารถปรับตัวให้เป็นปกติได้

>> สหรัฐอเมริกา

การศึกษาเพื่อคนพิการก้าวหน้ามากในช่วงทศวรรษ 1960 เมื่อกฎหมายกำหนดให้มีการฝึกหัดครูสำหรับเด็กปัญญาอ่อนและเด็กหูหนวก และให้ทุนสนับสนุนการจัดการศึกษาพิเศษ ต่อมามีการออกกฎหมายฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการในการประกอบอาชีพและกฎหมายการศึกษาสำหรับเด็กพิการเป็นครั้งแรก และได้ปรับปรุงกฎหมายเหล่านี้อีกหลายครั้งภายใต้จุดยืนที่ว่า คนพิการทุกคนสามารถมีชีวิตที่สมบูรณ์ได้ และเปิดโอกาสให้คนพิการได้รับการศึกษา ได้เรียนร่วมกับเด็กปกติมากที่สุด ได้รับการทดสอบที่ยุติธรรม ได้รับโปรแกรมการเรียนที่มีความเหมาะสมเฉพาะบุคคล และได้รับสิทธิที่จะปกปิดผลการเรียนเป็นความลับ ทั้งนี้การเรียนร่วมเป็นรูปแบบที่ได้รับการตอบรับจากนักการศึกษาและประชาชนในอเมริกาเป็นอย่างดี อย่างไรก็ตามรูปแบบการเรียนร่วมจะมีความหลากหลายแตกต่างกันไปในแต่ละมลรัฐ

นอกจากนี้ยังมีการเสนอแนวคิดการจัดการเรียนร่วมแบบเต็มรูป กล่าวคือ นักเรียนทุกคนทั้งที่เป็นเด็กปกติและพิการจะได้รับการศึกษาในห้องเรียนปกติ โดยเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนจะได้รับความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ครูทุกคนได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือในการสอนโดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเป็นครูสอนเด็กกลุ่มใด แนวคิดนี้รู้จักกันดีภายใต้ชื่อ Regular Education Initiative : REI แต่ก็มีข้อโต้แย้งจากนักการศึกษาพิเศษที่ไม่เห็นด้วยกับแนวคิดนี้ว่า การจัดการเรียนร่วมแบบเต็มรูปจะทำให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษถูกจัดให้เรียนในชั้นเรียนปกติ โดยไม่ได้รับการบริการความช่วยเหลือที่จำเป็นอย่างเพียงพอ

>> Hungary

Hungary is famous for its leading role in developing special educational campaign. Its pattern known as Conductive Education is so unique and popular worldwide. This concept was developed from that fact that the government had no integrated learning policy but fully supported the rehabilitative programme for the disabled until they could study alongside with everyone else. The prerequisite is that the disabled must be able to walk and move so they can attend the normal school. The major principle is to stimulate those with physical limitation to control the movement of their muscles until they can live the normal life without the aid from movement-assistance equipment. This way encourages the handicapped to fully exercise their own potential to correct their physical impairment. Those teachers whose duty is to conduct the children must pass the four-year special training course of the higher educational level and be armed with a wealth of knowledge so they can satisfy the different needs of the crippled. The learning-and-teaching procedure relies on the granting of award without punishment. The initial step of Hungarian special educational system is to invite the mother of the disabled to attend the training course in school specialising in stimulating the kids to respond, pay attention to environment, and exercise their attempt to do things. As for the disabled they will be trained in group with the simple use of two equipment, be they, chair with no arm and bamboo table. Through playing different kinds of games, children must practise their movement, thus building up their confidence that they can adjust themselves and live the normal life.

>> United States

Education for the disabled was well advanced in 2503 as the law stipulated that teachers must be trained for supervising the mentally retarded children and the deaf and financial support must be given to manage special education. Later there was the first enactment of the rehabilitative law for the handicapped persons in making their living and the educational law for the disabled, too. These laws have been adjusted from time to time on the firm ground that "all handicapped persons can have a perfect life and they must be given the educational opportunity and study with the normal kids as much as possible. They must be tested fairly, attend the proper learning programme and have the right to keep their grades confidential."

The integrated learning pattern receives immense feedback from students and people in the United States. However, its pattern is different in each state. Besides, there is a concept of full-circle integrated learning system. All normal and abnormal students receive an education in the formal classroom. Each child with special need gets appropriate help.

All teachers are supported and assisted similarly regardless of their groups. This concept is known under the programme named Regular Education Initiative or REI. But some children with disabilities disagree with this concept because they view that they might not receive proper help and needy service sufficiently.

>> Canada

School law indicates that there must be school commission which allows the parents of the disabled to get involved in the administration and fully participate in managing special educational campaign. There is the cooperation between school districts when it comes to the integrated learning programme. The school administrators are responsible for supporting the special education and satisfy individuals' need. The teachers' tasks include designing the counselling programme, making the teaching-and-learning pattern, and evaluating the integrated learning system of each child. More importantly, the teachers must cooperate with parents to design and review educational programme of each kid and join force with physician to diagnose the level of disabilities and then indicate their needs and hand in the medical report to other organisations asking for further rehabilitation.

>> Australia

Currently Australia initiates the educational management innovation for the disabled in the form of integrated restoration project emphasizing on the introduction of integrated curriculum which allow all kids to share the same classroom. The school is responsible for designing special programme for the children with special needs and apply different strategies such as providing special help, teaching in group, introducing cooperative learning, stimulating students to teach other students, and giving advice.

>> New Zealand

New Zealand pays much attention to special education for the disabled. It focuses on educational reform with the main objective of developing the learning ability of all children with special needs. It also assures of its fair and equal distribution of resources to everybody. It also guarantees that all children with disability can attend their chosen school. In addition, the number of teachers specialising in behaviour and learning ability is increased. So does the financial support for special education. What's more, there is the deal between the Ministry of Education and the Labour Union to dispatch the disabled persons to attend the occupational training course. Practical research project aiming to find out the best way to make the policy most effective is also conducted.

>> Japan

Most of the special education in Japan involves the integrated learning system implemented in the formal school in the form of special classroom. The government issues the regulations to control the capacity

>> แคนาดา

กฎหมายโรงเรียนกำหนดให้มีคณะกรรมการโรงเรียนซึ่งเปิดโอกาสให้ผู้ปกครองหรือพ่อแม่ของเด็กพิการได้มีส่วนร่วมในการบริหารโรงเรียนและร่วมรับผิดชอบในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการอย่างทั่วถึง ในรูปแบบการเรียนร่วมชั้นในโรงเรียน มีการประสานงานระหว่างเขตโรงเรียน ผู้บริหารโรงเรียนมีหน้าที่สนับสนุนการจัดการศึกษาพิเศษสำหรับเด็กพิการเรียนร่วมชั้น และสนองความต้องการที่แตกต่างกันของเด็กแต่ละคน สำหรับครูรับหน้าที่ออกแบบแนะแนว จัดการเรียนการสอน และประเมินผลโครงการเรียนรายบุคคลของเด็กพิการแต่ละคน งานสำคัญของครูคือประสานงานกับพ่อแม่หรือผู้ปกครองในการจัดทำและทบทวนโปรแกรมการศึกษาของเด็กแต่ละคนร่วมกับแพทย์จัดให้มีการตรวจสอบความพิการ ระบุความต้องการและส่งต่อไปหน่วยงานอื่นๆ เพื่อขอรับการฟื้นฟูสมรรถภาพต่อไป

>> ออสเตรเลีย

ปัจจุบันออสเตรเลียมีนวัตกรรมการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการในรูปแบบของโครงการบูรณาการโรงเรียนเรียนร่วมชั้น ซึ่งเน้นการส่งเสริมมีหลักสูตรรวมที่ทำให้นักเรียนทุกคนเรียนร่วมชั้นกันได้ โรงเรียนรับผิดชอบจัดโปรแกรมการเรียนเฉพาะสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ และใช้ยุทธศาสตร์ต่างๆ ให้ความช่วยเหลือเป็นพิเศษ การสอนเป็นทีม การเรียนแบบร่วมมือ เพื่อนสอนเพื่อน และการให้คำปรึกษา

>> นิวซีแลนด์

นิวซีแลนด์ให้ความสำคัญและปฏิรูปการศึกษาสำหรับเด็กพิการ โดยกำหนดเป้าหมายสำคัญคือ การพัฒนาผลการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคน ประกันการกระจายทรัพยากรสำหรับนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษอย่างเสมอภาคและเป็นธรรม การประกันว่านักเรียนที่มีความต้องการพิเศษทุกคนได้เรียนในโรงเรียนตามที่ครอบครัวเลือกและเห็นชอบ มีการเพิ่มจำนวนครูผู้สอน เพิ่มจำนวนบุคลากรครูผู้สอนด้านพฤติกรรมและการเรียนรู้ และเพิ่มงบประมาณสำหรับเด็กพิการ นอกจากนี้ยังได้ดำเนินโครงการความตกลงระหว่างกระทรวงศึกษาธิการกับสหภาพแรงงานเพื่อส่งเด็กพิการเข้ารับการฝึกอาชีพ และโครงการวิจัยปฏิบัติการ เพื่อแสวงหาช่องทางในการดำเนินงานตามนโยบายให้มีประสิทธิภาพสูงสุด

>> ญี่ปุ่น

การศึกษาพิเศษในญี่ปุ่นส่วนใหญ่เป็นการจัดการศึกษาแบบเรียนร่วมในโรงเรียนปกติในรูปแบบของการจัดชั้นเรียนพิเศษ และภาครัฐได้ออกระเบียบกำหนดขนาดชั้นเรียนเพื่อประสิทธิภาพของการจัดการศึกษา ทั้งนี้แนวโน้มการจัดการศึกษาสำหรับเด็กพิการในญี่ปุ่นมีจำนวนนักเรียนในโรงเรียนพิเศษเฉพาะทางลดลง ขณะเดียวกันก็มีจำนวนนักเรียนในโรงเรียนปกติมากขึ้นด้วย นอกจากนี้ยังมีการวิจัยพบว่า การฝึกหัดครูด้านการศึกษา

พิเศษมีแนวโน้มที่จะเป็นการฝึกครูให้สามารถสอนได้ทั้งเด็กพิการและเด็กปกติที่มีปัญหาในการเรียนและต้องการความช่วยเหลือ

ภายใต้ปรัชญาและความเชื่อเกี่ยวกับหลักสิทธิมนุษยชนที่ว่า เด็กทุกคนมีโอกาสเท่าเทียมกันในการรับการศึกษา บริการทางการศึกษาและอื่นๆ จนสามารถได้รับประโยชน์สูงสุดตามศักยภาพของตน ทำให้การศึกษาพิเศษขยายตัวขึ้นในแทบทุกประเทศทั่วโลก แต่ถึงกระนั้นก็ไม่ได้หมายความว่าความสำเร็จในทางการศึกษาจะเกิดขึ้นแล้วกับเด็กที่มีความต้องการพิเศษทั่วโลก ทั้งนี้เพราะมาตรฐาน ความรับผิดชอบ และโอกาสการเข้าถึงการศึกษาที่ยังแตกต่างกันอยู่ในหลายๆ ประเทศ

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่า ในกรณีของประเทศไทยนั้น การศึกษาพิเศษแม้จะมีการปรับปรุงมาจากหลักสูตรของชาติและมีกฎหมายกำหนดให้ต้องทำแผนการศึกษาเฉพาะบุคคล (IEP) แต่ก็ยังคงเหมือนว่าจะไม่ได้รับความใส่ใจเท่าที่ควร เพราะการจัดการศึกษาพิเศษยังคงเป็นเพียงส่วนย่อย

of classroom for the maximum result. Currently the number of the disabled in specialised school decreases while that of the formal school increases. Besides, the research reveals that the training course open for special education teachers allows the teachers to teach both the disabled and the normal kids who have educational problems and need urgent help.

Beneath the philosophy and belief on human rights saying that all children have equal right in getting an education and educational services until they develop their competence to the fullest, special education is available and expansive worldwide. Nevertheless, it doesn't mean that educational success has happened to the children with special needs around the globe due to the differences of standard, responsibility and educational access and opportunity of each country.

From table 2, it reveals that although special education in Thailand has been modified from the national curriculum with the IEP stipulated by the

ตารางที่ 2

สำหรับการจัดการศึกษาพิเศษของประเทศใหญ่ๆ ที่น่าสนใจ (เปรียบเทียบกับประเทศไทย) มีรายละเอียด ดังนี้

ประเทศ	กฎหมาย	อายุเด็ก	รูปแบบ	หลักสูตร	IEP	หน่วยงาน
อเมริกา	IDEA 1997	0-21	* การเรียนร่วมชั้น * การใช้ชุมชนเป็นฐาน * โรงเรียนเฉพาะ * ฝึกอาชีพ	ไม่มีหลักสูตรของชาติ	กฎหมายระบุให้ทำ IEP	ท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง 100%
ออสเตรเลีย	Amendment 1995	0-21	* การเรียนร่วมชั้น * การใช้ชุมชนเป็นฐาน * โรงเรียนเฉพาะ	ไม่มีหลักสูตรของชาติ	กฎหมายระบุให้ทำ IEP	ท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง 100%
แคนาดา	School Act	0-21	* การเรียนร่วมชั้น * การใช้ชุมชนเป็นฐาน * โรงเรียนเฉพาะ	ไม่มีหลักสูตรของชาติ	กฎหมายระบุให้ทำ IEP	ท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง 100%
นิวซีแลนด์	Special Education Act	0-21	* การเรียนร่วมชั้น * การใช้ชุมชนเป็นฐาน * โรงเรียนเฉพาะ	ไม่มีหลักสูตรของชาติ	มีนโยบายระบุให้ทำ IEP	ท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง 100%
ญี่ปุ่น	Special Education Act 1979	3-18	* การเรียนร่วมชั้น * โรงเรียนเฉพาะ	ปรับปรุงจากหลักสูตรของชาติ	กฎหมายระบุให้ทำ IEP	ท้องถิ่นและรัฐบาลกลาง 100%
ไทย	รัฐธรรมนูญ 2540	ตั้งแต่ต้นพบ-18	* การเรียนร่วมชั้น * การใช้ชุมชนเป็นฐาน * โรงเรียนเฉพาะ * การศึกษาทางเลือก	ปรับปรุงจากหลักสูตรของชาติ	กฎหมายระบุให้ทำ IEP	รัฐบาล 4%

นักเรียนทุกคนทั้งที่เป็นเด็กปกติและพิการจะได้รับการศึกษาในห้องเรียนปกติ โดยเด็กที่มีความต้องการพิเศษแต่ละคนจะได้รับความช่วยเหลืออย่างเหมาะสม ครูทุกคนได้รับการสนับสนุนและช่วยเหลือในการสอนโดยไม่มีการแบ่งแยกว่าเป็นครูสอนเด็กกลุ่มใด

ALL NORMAL AND ABNORMAL STUDENTS RECEIVE AN EDUCATION IN THE FORMAL CLASSROOM. EACH CHILD WITH SPECIAL NEED GETS APPROPRIATE HELP. ALL TEACHERS ARE SUPPORTED AND ASSISTED SIMILARLY REGARDLESS OF THEIR GROUPS.

LARU
RE-
GARD
LESS
THEI
GROU

Table 2
The interesting points of special educational management designed by other different developed countries
(compared to that of Thailand) are as following :

Country	Law	Age	Pattern	Curriculum	IEP	Organisation
U.S.A.	IDEA 1997	0-21	* integrated classroom * community-based * specialised school * occupational scheme	No national curriculum	law stipulates to introduce IEP	local and central government 100%
Australia	Amendment 1995	0-21	* integrated classroom * community-based * specialised school	No national curriculum	law stipulates to introduce IEP	local and central government 100%
Canada	School Act	0-21	* integrated classroom * community-based * specialised school	No national curriculum	law stipulates to introduce IEP	local and central government 100%
New Zealand	Special Education Act	0-21	* integrated classroom * community-based * specialised school	No national curriculum	policy stipulates to introduce IEP	local and central government 100%
Japan	Special Education Act 1979	3-18	* integrated classroom * specialised school	improving from national curriculum	law stipulates to introduce IEP	local and central government 100%
Thailand	Constitution 1997	since found-18	* integrated classroom * community-based * specialised school * alternative education	improving from national curriculum	law stipulates to introduce IEP	government 4%

หนึ่งในรัฐธรรมนูญเท่านั้นไม่ได้มีกฎหมายใดมารองรับเป็นการเฉพาะ และที่สำคัญคือภาระในการจัดการศึกษาให้กับเด็กที่มีความต้องการพิเศษเหล่านี้ยังคงอยู่กับพ่อแม่ ชุมชน และสังคมเป็นส่วนมาก ในขณะที่ประเทศต่างๆ ที่ได้ชื่อว่าเป็นประเทศที่พัฒนาแล้วนั้น ภาครัฐจะต้องเข้ามารับผิดชอบในเรื่องการจัดการศึกษาให้กับเด็กเหล่านี้ถึง 100%

อย่างไรก็ตาม ความพยายามที่ผ่านมาของภาครัฐทั้งในด้านการวางหลักสูตร การสร้างหน่วยงานขึ้นมารองรับการดำเนินการด้านการศึกษาพิเศษโดยเฉพาะ ก็ถือเป็นการจุดประกายแห่งความหวังให้กับการศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษในสังคมไทยได้ในระดับหนึ่ง

และหากพ่อแม่ ชุมชน รวมถึงผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายร่วมมือกันอย่างแข็งขันเพื่อให้เด็กที่มีความต้องการพิเศษได้รับการศึกษาพิเศษอย่างรวดเร็วที่สุดตั้งแต่แรกเกิดหรือเมื่อค้นพบความพิการ ก็จะทำให้ความปรารถนาที่จะให้เด็กพิการมีความรู้ความสามารถ ช่วยเหลือตนเองได้และใช้ชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเต็มศักยภาพ เข้าใกล้ความจริงได้รวดเร็วยิ่งขึ้น ซึ่งเหตุการณ์เหล่านี้ไม่ได้เป็นเพียงแค่ความยินดีของพ่อแม่ที่มีลูกพิการ หรือเป็นความโชคดีสำหรับเด็กด้อยโอกาสทั้งหลายเท่านั้น หากแต่ยังเป็นความโชคดีสำหรับสังคมไทยที่จะมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีความรู้ความสามารถเพิ่มขึ้นอีกด้วย

law it seems little attention is paid to it since special education is only the sub-part of the Constitution and has no particular supportive law. Worse still, parents, community, and society as a whole have to shoulder the heavy burden to organise special education for the disabled on their own. In other developed countries, however, the government fully supports in providing an education for the handicapped persons.

However, the previous attempts of the governmental sectors to design the curriculum and establish the organisation particularly responsible for implementing special education serve as the beacon of hope for the children with special needs to certain extent.

If parents, community, and those responsible join forces together to introduce the children with special needs to proper special education since they are born or first encounter disability the dream for the disabled to receive education, develop themselves, stand on their own feet, and live in society with their fullest proficiency will become true more rapidly. If that happens it brings with it not simply much pleasure to the parents with disabled kid but also a good luck for the underprivileged children. Most importantly, it is considered fortunate for the country to have more knowledgeable and capable human resources.